

[Tom Behnke]

behandling af den sag udløser reststraffen første gang, men siger: Det er ligegyldigt, vi giver bare en ny straf, og så glemmer vi alt om den reststraf, der var – anden gang, vedkommende bliver prøveløsladt for den nye kriminelle handling og igen begår et nyt kriminelt forhold, kan udløse reststraffen, fordi der så er skabt præcedens for, at man ikke kan udløse reststraffen netop for den person.

Jeg vil gerne høre ministerens kommentarer til det forhold, at man simpelt hen skaber præcedens for enkeltpersoner, ikke for tilfælde, gående ud på, at hvis man én gang har undladt at udløse reststraffen, kan det aldrig nogen sinde igen lade sig gøre at udløse den.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Hr. Tom Behnke har ret i, at en halv plus en tredjedel ikke giver 2, men det gør halvanden plus en tredjedel. Men netop det kan jo være lidt uklart formuleret i det, vi har lagt frem, og både for så vidt angår dette og en række af de andre spørgsmål, hr. Tom Behnke rejste her, synes jeg, der er behov for en klargørelse af, hvad der ligger i forslagene, og det gør vi bedst under udvalgsarbejdet, bl.a. fordi jeg er bange for, at jeg ellers kommer til at give nogle forkerte svar fra denne talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om maskeringsforbud.

Af Helge Adam Møller (KF), Inge Dahl-Sørensen (V) og Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 26/10 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det foreliggende beslutningsforslag indebærer, at regeringen skal udarbejde og fremsætte lovforslag om maskeringsforbud; nærmere bestemt skal det gøres strafbart at færdes maskeret på offentligt sted i forening med andre personer. Som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, sigter forslaget især på at imødegå de såkaldte BZ-uroligheder.

Lad mig med det samme sige, at regeringen og jeg ikke har nogen som helst respekt for eller ønske om at beskytte personer, som udøver vold. Det gælder, hvad enten der er tale om BZ'ere eller andre voldsmænd, og det gælder, uanset om voldsudøvelsen sker i forbindelse med en demonstration eller i andre sammenhænge.

Det er regeringens opfattelse, at enhver form for voldsudøvelse skal bekæmpes. Det er netop baggrunden for den lange række af initiativer, som regeringen er fremkommet med på dette område, og som vi lige har haft lejlighed til at drøfte her i Tinget.

Jeg vil endvidere gerne understrege, at det også er min opfattelse, at mennesker, der demonstrerer for en sag, de tror på, bør vise det mandsmod at stå åbent frem og ikke formumme sig bag en maske. Demonstrationer er et gode i et demokratisk samfund. De understøtter den frie meningsudveksling, men jeg har ikke megen respekt for mennesker, som ikke vil lægge navn og ansigt til de synspunkter, de går ind for.

Forslagsstillerne lægger op til, at det i særlige tilfælde kan være rimeligt, at deltagere i en demonstration maskerer sig, f.eks. når det drejer sig om flygtninge, der demonstrerer mod magthaverne i hjemlandet, eller medlemmer af en patientforening, der demonstrerer for deres rettigheder. Det er situationer, hvor jeg er enig i at der måske kan gøres en absolut undtagelse fra grundsynspunktet om, at en demonstrant bør være sin sag bekendt.

Når jeg alligevel er skeptisk over for det foreliggende forslag, skyldes det for det første, at jeg ikke tror, at et maskeringsforbud vil være et